

L'Òra e u Sul

E g éra na vòlta l'Òra e u Sul ch'i s litàvn: ün e pertendiva d éssr pü fòrt che cl atr. E daj e daj, e picchja e ména, a un cèrt pünt i vdinn ün ch'e vgniva e ch'e g ava adòss un mantèll. Alura, l'Òra e u Sul i se mtinn d acòrd acscì: che u sré stà e pü fòrt quèll ch'e g la cavava a far elvâr¹ a cl umm che là e mantèll d'adòss.

L'Òra la tacò a supiar fòrt pü ch'la psiva, ma pü la supiava, pü lü-là u se stricava int e mantèll, tant che ala fì l'ài a arnünziàr. Alura, u Sul u se lvò in mèzz al cél e dòpp pòc l umm e tacò a sentìr cald e u s cavò e mantèll. E alura, l'Òra la tgnì arcgnùssc'r che u Sul l éra pü fòrt che lée.

T'èla piasgiüda la fòla? Vöt ch'a t l'arcunta n'atra vòlta?

Nota 1 - *far lvar* nel testo scritto.